

Maasai meisjes

Enkele weken geleden is Esther, een jonge maasai vrouw, bij mij op bezoek geweest. We hebben vele uren gepraat. Haar verhaal raakt mij diep en ik ben super trots op haar. Ik heb Esther in 2003 leren kennen. Ze was toen 16 jaar en net klaar met de basisschool. In Tanzania beginnen maasai kinderen vaak pas aan de basisschool als ze 8 of 9 jaar zijn. Esther nam toen deel aan een van mijn leiderschapstrainingen in haar dorp. Ze was enthousiast en leergierig.

Al snel vertrouwde ze mij toe dat ze graag naar de middelbare school wilde in het nieuwe jaar. Echter haar vader wilde haar uithuwelijken zodat hij een aantal koeien als bruidsschat kreeg en zo zijn kudde koeien kon uitbreiden.

Ik woonde in die tijd in een maaisaïdorp 3 km van Esther vandaan. Elke donderdag ochtend klopte Esther bij mij aan met in haar hand een plastic tas met enkele kleren. De eerste keer dat ze kwam zei ze 'Mag ik deze kleren bij jou neerzetten? Het kan zijn dat ik op een dag van huis wegloop omdat ze voorbereidingen treffen voor mijn bruiloft. Ik heb gedaan alsof ik vandaag naar de markt ga.' Elke week leerde ik iets nieuws over haar leven en het leven van maasai meisjes in het algemeen.

Samen hebben we tijdens deze korte ontmoetingen een plan gemaakt. Met behulp van enkele collega's hebben we Esther naar een kostschool gebracht, ver weg van haar dorp. Inmiddels is Esther 35 jaar. Ze is in haar dorp de eerste Maasai vrouw met een BA diploma. Haar ouders zijn nu trots op haar en Esther is een voorbeeld voor andere meisjes.

Twee jaar geleden heeft Esther haar eigen NGO 'Every child counts' (ECC) op gericht. Ze zet zich nu in voor andere maasai meisjes. Samen met haar teamgenoten bezoekt ze scholen in maasai dorpen.

Ze hebben een drie daags programma. De eerste dag gaan ze in gesprek met elk meisje. Zo krijgen ze een beeld van de problemen waar de meisjes mee te kampen hebben.

De tweede dag geven ze voorlichting over meisjes besnijdenis, het belang van onderwijs, het gevaar van kindhuwelijken en vroege zwangerschappen. De laatste dag gaan ze met ouders in gesprek over deze thema's. Met name moeders bedanken Esther en haar team dat ze zich inzetten om hen te helpen het leven van hun dochters te verbeteren.

Esther zit vol plannen. Sinds vorig jaar vangt ze enkele Maasai meisjes op tijdens de vakanties. Zij zitten op een kostschool en durven niet naar hun familie bang dat ze besneden worden. Samen met haar zus en nicht, zorgt Esther elke vakantie voor tien meisjes. Ze droomt ervan om een hostel te bouwen om zo nog meer meisjes op te vangen en hen te steunen bij hun strijd voor hun recht op een ongeschonden lichaam en het volgen van onderwijs.

Hartelijke groeten uit Tanzania.
Marielle